

„Akiknél a jó földbe hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják...” (Mk.4,20)
XXVIII. évfolyam 5. szám

magvetés

2023. Reformáció

SOLA

saved by

GRATIA

Grace alone

SOLA

through

FIDE

Faith alone

SOLUS

in

CHRISTUS

Christ alone

SOLA

according to

SCRIPTURA

Scripture alone

SOLI

for the

DEO GLORIA

glory of God alone

„...az Úr beszéde megmarad örökké.” (1Pt 1,23)

Nyomorúságból dicsőségbe

„Erősítették a tanítványok lelkét,
és bátorították őket,
hogy maradjanak meg a hitben,
mivel sok nyomorúságon át kell
bemennünk az Isten országába.”
(ApCsel 14,22)

November első napjai mindig megterhelőek. Próbatétel ez még a reformációban megújult, hívő embernek is – Isten kegyelme és segítsége nélkül pedig el sem tudnám képzelni, hogyan lehet(ne) felülemelkedni ezeken a nehézségeken. Milyen igaz az Ige üzenete: sok nyomorúságon megyünk keresztül!

A tökfejbe bújtatott halállal való viccelődés nem szolgálja az ember lelki egészségét, a gyermekekre tekintve pedig ez igen óvatos megfogalmazás.

A temetőben is szorong az ember, akár a sírok között járva, de szeretete sírjánál különösen felerősödik a mulandóság fájdalma. - Mindezek mellett ott vannak a háborús események, amelyek naponként megviselik az embert. A megsokasodott természeti katasztrófák is óriási figyelmet érdemelnek az ember számára. Ebben a helyzetben valóban megremeghetnek még az erősnek tartott lábak is...

Pál apostol és Barnabás Lisztrában, Ikóniumban és Antiókiában egyaránt erősítették a tanítványok lelkét.

Mert mindenhol és mindenkor szükség van erősítésre, ott és akkor, de itt és most is. Aki lelkileg erős, mert Istentől kapja ezt az erőt, az csodálatosan megtapasztalja a nehéz helyzetekben is, hogy bár „erőnk magában mit sem ér, mi csakhamar elesnénk, de küzd értünk a hős vezér, kit Isten rendelt mellénk. Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az, Isten szent Fia, az ég és föld Ura, ő a mi diadalunk.” (Református Énekeskönyv 591.2)

A minket körülvevő helyzet sok mindenben félelmet kelt. Aki pedig fél, az bátorításra szorul. Az apostol is tudta ezt, ezért is bátorították a híveket. Emberileg igyekszünk sok mindent kitalálni, hogy bátorítsuk a másikat. Kedves megnyilvánulás, amikor próbálunk lelket önteni félelemtől megterhelt felebarátainkba. Pál apostol, aki sok mindent megért és megélt ebben a földi életben, ő így tesz bizonyosságot: „sok nyomorúságon át kell bemennünk az Isten országába.” Ebben a mondatban benne van az életünk célja, s benne van az ahhoz vezető út is. Életünk célja: az Isten országába való bemenetel. Ezt az országot, ami olyan távolinak, vagy éppen elérhetetlennek tűnik az ember számára, Valaki nagyon közel hozta hozzánk. Ő onnan jött el közénk. Kijelentette annak az örök országnak a titkát. Ez a Valaki: Jézus Krisztus, Isten Fia, a mi Megváltónk. Szenvedett értünk a kereszten, mivel így, ahogy vagyunk, nem mehetnénk be abba az Országba. Ő fizetett meg a bűneinkért, - úgy, hogy meghalt a kereszten, eltemették, de harmadnapon feltámadt és él, és életre hív bennünket. Nyitva van az ajtó, nyitva a nagy lehetőség; aki megragadja Jézus kereszten átszegett kezét földi élete folyamán, az nem a halálba megy, hanem a nyomorúságon át az Isten országába!

Mindenkori nyomorúságos helyzetünkben a legnagyobb bátorítás és erősítés Jézus Krisztustól jön! A feltámadásról, Isten országának valóságáról és az oda bemenetel mindnyájunk számára elérhető lehetőségéről való meggyőződés teszi elviselhetővé a gyászt, háborút és minden nyomorúságot. Ez az élő Istenbe vetett hit erősítsen és bátorítson bennünket!

Lakatos Zoltán lelkipásztor

Megújulhatunk!

Hadd legyen előttünk az „aradi 13 vésztanúk” egyikének, Kiss Ernőnek lányához írt levele, melyet egy nappal golyó által történt kivégzése előtt vetett papírra. Ő az 1848-as szabadságharc idején országos főhadparancsnok volt, ezt megelőzően azonban a többi császári seregben szolgáló tábornok társával együtt szimpatizált a bresciai forradalmárokkal. Ezért kellett meghalnia többedmagával együtt Hynau teljhatalmú császári főmegbízott „rendteremtő” kegyetlenkedése következtében.

Nos, tehát következék a megrendítő levél, amelyben utolsó szavakként Isten áldásával búcsúzik két lányától:

„Forrón szeretett gyermekeim! Bocsászatok meg nekem, gyermekeim, miképpen én is megbocsátok nektek – ez halni készülő apátok kívánsága. Ti tudjátok, mégpedig a legjobban, milyen híve voltam én az ausztriai háznak – és ilyenek is halok meg –, mert én Magyarországot is azért szolgáltam, hogy Ausztriának javára lehessenek. Ezért, gyermekeim – apátok ártatlanul hal meg – és az a tudat, hogy uralkodójának mindig a legjobb alattvalója volt, erősíteni fogja őt ezen az utolsó úton. Ne tegyetek senkinek szemrehányásokat – Isten áldjon meg benneteket! erősítsen és óvjon benneteket; imádkozzatok ártatlan lelkemért, ez az utolsó kívánsága szerencsétlen apátoknak, Ernőnek. 1849. október 5.”

Ez az ártatlanul kivégzett édesapa tehát életet utolsó pillanatáig mélyen hitt Istenben, és ezzel kimondatlanul is Jézus örömhírét hirdette környezetének és Szeretteinek. A nagy megpróbáltatások ideje mintha minket is közelebről kezdene érinteni: az egymás iránti bizalmatlanság, a háborúk, a népek egymás elleni gyűlölete, a különböző termé-

zeti katasztrófák megtörténte bizony nem nagyon kedveznek az evangélium hirdetésére. De a megpróbáltatások sűrűsödése időszakaiban is hangzik Jézus szava: „Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyosággal minden népnek” (Mt 24,13,14). Pál apostol pedig második missziói útján ezt írja „szeretett gyermekének”, az Efézusi gyülekezet előljárójának, aki mindvégig hűséges volt az apostolhoz: „hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, ... biztass teljes türelemmel és tanítással” (2Tim 4,2). Jézus Urunk parancsa azonban minden ma élő gyermekének hangsúlyosan szól: „Tegyetek tanítvánná minden népet!” (Mt 28,19).

Milyen tulajdonságokkal van az Isten? „Ó, Isten, aki lelket adsz minden élőlénynek!” (4Móz 16,22), Péter apostol athéni híres prédikációjában a görögök előtt addig ismeretlen istenről pedig így tesz bizonyosságot: „...Ő ad mindenkinek életet, lehetetet és mindent...mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk” (Csel 17,25 és 28). Sőt, Isten egyúttal a „vakító világosság, örök világosság, a népek világossága” (2Móz 3,2; Ézs 60,19; Ézs 42,6), akinek összehasonlíthat fényességéről lelkesülten Berzsenyi Dániel így vall: „Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, csak titkon érző lelke ohajtva sejt:léted világít, mint az égő Nap, de szemünk bele nem tekinthet.” (Fohászok, 1810).

De kicsodák vagyunk vagy lehetünk is valójában mi, emberek Istenhez mérten? Önmagunkban Hozzá mérten mérten elhanyagolható értékűek lehetnénk („a nemzetek olyanok előtte, mint a vízcsepp a vödörben, csak annyit számítanak, mint porszem a mérlegen, a szigetnek íme any-

nyit érnek, mint a porszem” Ézs 40,15). „Arasznyivá tetted napjaimat, életem ideje semmiség előtted. Mint egy lehellet, annyit ér minden ember, aki él” Zsolt 39,6). És Ő mégis sokra tart bennünket: „nektek értékesebb és maradandóbb vagyonotok van” (Zsid 10,34); „drágának tartalak és becsesnek, mivel szeretlek” (Ézs 43,7). Mint tudjuk, „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” Jn 3,16.

És mert „ő az életét adta értünk; ezért mi is tartozunk azzal, hogy életünket adjuk testvéreinkért” (1Jn 3,16), tehát van egy „kis” tarozásunk. Vagyis a Tőle kapottakért hálából, köszönetképpen továbbítanunk, sugározunk kell Isten szeretetét. Hogyan? Világítanunk kell, amely nem mást jelent, mint jó cselekedeteket: „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16). Nem öntelten, hanem Isten dicsőségét felragyogtatva környezetünkben. Természetes egyszerűséggel, úgy, mint ha önmagunk semmit nem is tudnánk a jó cselekedeteinkről, mint ahogyan azt az utolsó ítéletről szóló tanításban olvassuk (Mt 25,37). „Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szom-

jazni, hogy innod adtunk volna?” Látni, és láttatni, miközben átformálódhatunk a jézusi életre: „Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükrében szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre” – „állandóan az Úr dicsőségét tükrözzük vissza. Eközben pedig fokozatosan átváltozunk, és egyre jobban hasonlítunk őhozzá. Igen, a dicsőségnek egyre magasabb szintjére jutunk, mert ezt az Úr viszi véghez, aki maga a Lélek /egyszerű fordítás, 2003/ (2Kor 3,18). A megajándékozottság továbbélése pedig nem más, mint egy visszhang. Amit küldesz – az visszajön. Amit vetsz – azt aratod. Amit adsz – visszakapod. Amit másokban meglátsz – az létezik benned is. Ne ítélj – így nem ítéltetsz meg. Sugározd, és add a szeretetet – és a szeretet jön vissza hozzád. Fontos tehát tudni az oda-vissza történésről „Amint szeretnétek, hogy az emberek veletek bánjanak, ti is úgy bánjatok velük!” (Lk 6,31).

Jutalom, vagyis mit kapunk mindezért? Jézus biztatása a talentumokról szóló példázatban: „Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!” (Mt 25,23).

Rác László lelkipásztor

**„Arról ismertük meg a szeretetet,
hogy Ő az ő életét adta értünk”
(1 Ján. 3.16)**

Varga Gyuláné

Győzedelmes élet felé

Tudom milyenek kéne lenni:
Szolgálni, adni, szeretni, ragyogni,
Az örvendezőkkel együtt örülni,
Sírni a sírókkal, – könnyet törölni.

Mások javára élni csupán,
Menni, menni az elveszett után.
Menteni drága lelkeket,
Erősíteni a lankadt kezeket.

A holnapnak szemébe nevetni,
Bízni, bízni és szeretni.
Jézust a szívembe zárva
Adni, semmit se várva.

Példává kellene lenni,
A Mester nyomában menni,
Csak Rá figyelni, csak Őt keresni,
A bűnöst Hozzá odavezetni.

Úgy, mint Ő járt, kellene járnom,
Felfelé nézve csodákra várnom.

Aki meghalt értem, élni Annak,
Hogy meghalva önmagamnak
Egy szenvedély ejtsen rabul:
Elégni égő áldozatul.

Tudom, ilyenek akarsz látni,
Mesterem! – Hogy tudsz Te várni,
Míg kendőzőm önző magam,
S hazug a szám, szívem, szavam.
A bűnömet tudod Te jól, S mégis várod,
míg a bimbó Neked nyílik, Feléd hajol.

Ernyedten hull le a két karom,
Fakó a mosoly az ajkamon.
Vergődve kínos tehetetlen,
Ó, Rád mutatnom lehetetlen.

Nem látnak meg bennem Téged! –
Szegény – Uram – így az élet.
Formálj, formálj! Formálj mássá,
Csodás égi-ragyogássá.

Ó, vegyen munkába engem a Lélek,
Hadd legyen enyém a győzedelmes élet!

GÁZA

Ki törődik az egészségével, amíg nem lesz egyszer csak beteg? Ki törődik a békével, amíg egyszer csak el nem kezdődik a háború?

Gyarlók vagyunk, gyarló az emberiség. Nem becsüljük meg a jót, hagyjuk azt „elromlani”. Pedig mennyivel kevesebbe kerül az egészség megőrzése, mint a gyógyítás! És mennyivel olcsóbb és mennyivel fájdalommentesebb a béke megőrzése, mint a háborúskodás! Mennyivel egyszerűbb lenne bevenni gyakrabban a „H” vitamint! „H”, mint hálaadás. Aki hálát tud adni, az már megtanulta értékelni mindazt, amit nap mint nap kap Istentől. A reggeli ébredést, a napi ételmezt, a meleg ruházatot és a fűtött lakást, a szerető családot, a családi békét, az alkotó munkát, a testvéri közösséget ... és lehetne sorolni a végtelenségig, mi mindenért lehetünk hálásak.

Nemrég arra a hírre ébredtünk, hogy egy szörnyű terrortámadás történt a

szentföldön. Vannak, akik úgy fogadták, hogy messze van, őt ezért különösebben nem érdekli. Mert azt már megszokta, hogy a szomszédban egy hasonló háború zajlik közel két éve. Szerintem ez olyan esemény, amibe nem szabad belefásulni, nem szabad „megszokni”.

A háború jellemzője, hogy sok olyan ember hal meg a harcok során, akiknek úgymond semmi közük a konfliktus okához. A konfliktust leggyakrabban néhány, jellemzően nagyon gazdag ember érdekellentéte okozza. A harcba viszont nem ők mennek, hanem az átlagos polgári lakost kényszerítik bele általuk rafináltan megfogalmazott jogi eszközökkel. Amikor átadják neki a katonai behívót, ezzel kap egy „feláldozható” címkét. A hatalomnak nem fog hiányozni, ha meghal. Más kérdés, hogy a szerettei számára nem pótolható!

Gázában az instabilitás oka sokkal bonyolultabb, összetettebb. Ábrahám le-

származottai harcolnak a vélt igazukért. Mindkét oldal úgy gondolja, ő harcol az igaz Istenért, holott ugyanaz az Istenük. Ábrahám Istene.

Mi, keresztyének, úgy gondolom, azaz, hogy az Ószövetségen túl kaptunk egy Újszövetséget, ahol Jézus, Isten egyszülött fia már a béketeremtő, a szeretetet és a megbocsátást hirdető Isten megismerésének, egyúttal útmutatást is kaptunk. Ebbe nem fér bele semmilyen erőszak.

Vannak a mi közösségünkben is olyan testvérek, akik épp most szeretnék volna bejárni azokat a történelmi helyszíneket Izraelben, ahol egykor maga Jézus gyalogolt az út porában. A kis megtakarításukat fektették ebbe az utazásba, és valószínű hogy elvesztik ezt a pénzt. Mert háborúra a biztosítás nem érvényes. A háborúra más szabályok vonatkoznak. Olyan szabályok, amiket néhány ember alkot, valójában a Sátán sugallatára. Mindig vannak, akik hajlandók a lelküket a Sátánnak eladni, hogy nekik abból előnyük származzon. Jézusnak hiába kínál-

ta ez a Sátán az egész teremtett világot, Ő ellenált ennek a kísértésnek is.

Milyen jó is lenne, ha mi mindannyian ellent tudnánk állni minden kísértésnek, amit a Sátán hoz elénk! Soha nem hoznánk olyan döntést ami másokat hátrányba hoz, soha nem cselekednénk olyat, ami másoknak árt! Vannak olyan emberek akik azért vesznek részt egy a Sátánnal szövetkezett ember akaratának megvalósításában, mert abból neki és családjának haszon származik, és reményei a többiekhez képest jobb életet tud biztosítani maguknak. Az ilyen ember nem számol azzal, hogy a lelke a Sátáné lett, és számára az örök élet napról-napra távolabb kerül. Nos, ha erre csak legyintesz, akkor szeretettel jelzem Neked, hogy Te már valóban messze vagy, és jobban tennéd, ha elgondolkodnál ezen, és még idejében változtatnál ezen!

Áldott jövőbeni döntéshozatalt kívánok szeretettel minden testvérnek:

Potyók Áron presbiter

„Én élek és ti is élni fogtok!” (János 14,19)

Minden évben eljön a nap, amikor az elmúlás gondolata és a halál fájdalmas valósága kiemelt figyelmet kap. Szeretteink hiánya még erősebbnek, gyászunk pedig még nehezebbnek tűnik ilyenkor. Hozzá tartozóink sírjához látogatva visszaidézzük a közös múltat, a felejthetetlen pillanatokat. Gyertyát gyújtunk, koszorút viszünk, imádkozunk, és mégis olyan nagy a csend.

Mindszentekkor megtelnek a temetők: az élők a holtakat látogatják. De volt egy nap, amikor a holt látogatta meg az élőket! Volt egy ember – a mi áldott Megváltónk, Jézus Krisztus –, aki 2000 évvel ezelőtt visszajött a sírból, és azóta is él! Ő megtörte a halál erejét; feltámadott, hogy aki hisz Őbenne, annak – a síron túl is – örök élete legyen. Ez az evangélium szíve, a Biblia központi üzenete, keresztyén hitünk alapja. Ez a mi BIZTOS reménységünk!

Akármilyen fájdalmas elbúcsúzni szeretteinktől és nélkülük folytatni a mindennapokat, van reménységünk afelől, hogy odaát várnak ránk. Akármilyen félelmetes is a halál gondolata, nem kell félnünk az elmúlástól, mert ha Krisztusba vetjük a bizalmunkat, örökké fogunk élni.

Az örök élet reménye mindazok szívében él, akik hisznek a feltámadt Krisztusban. Miért töltenéd tovább úgy az életed napjait, mint akinek nincs reménysége?

Miért keserednél el? Hiszen Isten a legnagyobb vigasztalást kínálja neked, immár 2000 éve!

Ha valaki, akkor Jézus tudja, hogy mit jelent embernek lenni. Ismeri a gyász fáj-

dalmát – szeretett barátja, Lázár sírjánál ő is könnyeket hullatott. Együttérez veled, megérti fájdalmadat. De a HALÁL miatti könnyeidet a HALHATATLAN ÉLET vigaszával akarja letörölni.

Keresztyénként tudjuk, hogy az életet nem lehet koporsóba zární. És hogy a fizikai halál nem a vég, csak egy küszöb az örökkévalóságba. Szeretteink élnek, és ha hiszünk, mi is élni fogunk. A mi Urunk az Élet Fejedelme, és Ő élni hív.

Te hogyan éled az életedet? Csak erre a néhány évre rendezkedtél be? Hiszed, hogy van tovább is? Van úti célod? Hiszed, hogy nemcsak múltad és jelened, de jövőd is van? A keresztyén hit a legerősebb alapokon áll, mert még a halál sem rendítheti meg. Egyetlen vallás sem tudta megoldani a bűn és a halál problémáját. De Jézus megoldotta! Az Úrral van számodra jövő, van úti célod! Vele mindig van tovább!

Miután Jézus feltámadt, felment a mennybe, és azt ígérte, helyet készít nekünk. Hogy ahol Ő van, mi is ott legyünk (ld. János 14:2–3). A mennyország az úti cél, amerre tartanunk kell. Ott minden fájdalom véget ér majd, nem lesz gyász, nem lesznek könnyek. Eljön a nap, amikor nem lesz több búcsúzás, viszont lesz egy várva várt nagy találkozás.

De addig is éld meg az életet teljességgel! Hozd ki napjaidból a legtöbbet! Dönts jól! Legyen előtted cél! És ne feledd: olyan reménységed van, amit nem vehet el tőled a halál!

Mai Ige - 2023. november 1.

Kérlek, ne hagyd magára a haldokló szeretted...

„Halál, hol a te diadalod?
Halál, hol a te fullánkod?” (1Kor.15,55)

A halál nagyon megosztó dolog az emberi létben. Sokan úgy gondolják, az élet legnehezebb pillanata, mások úgy tekintenek rá, hogy a világ legtermészetesebb folyamata. Mert ha tetszik, ha nem, egyszer mindannyiunk számára és a körülöttünk lévők részére is véget ér a földi lét.

Az utóbbi öt évben elég sok időt töltöttem kórházakban a tanulmányaim kapcsán, súlyos állapotú, életük végén járó betegek között. Sajnos, volt olyan időszak, hogy nem látogathatta őket senki, mert tilalom volt, de sok olyan helyzet is akadt, hogy egyéb okok miatt nem nyitotta rá egy-egy betegre a kórházi dolgozókon kívül senki sem az ajtót. Természetesen nem ítéltünk el senkit emiatt, mert dolgozni kell, haladni kell, és az élet nem állhat meg. Van, mikor az ember, ha akarna, sem tudna egész nap ott lenni a szerettével. Nem egyszer kérdezte tőlem hozzátartozó: ezt hogy lehet bírni? Mert bizony ő rosszul van a látványtól, a szagoktól, a halálhörgéstől,

nem bírja nézni, ahogy szeretette szenved. Ezt senki sem bírja. Vannak, akik olyan „szerencsések”, hogy átsegíthetik drága szeretettüket a nehéz pillanatokon, míg másoknak csak a telefonos értesítés marad: sajnós, meghalt az éjszaka.

Utólag szidod majd magadat, mert nem csak hetente kellett volna hozzá benézni, és így el sem tudtál köszönni? Mert nem bírtad elviselni a haldoklás folyamatát? Vagy bár szomorú és levert leszel, de mégis megkönnyebbülsz, hogy legalább tegnap mellette voltál? Még utoljára láthattad élve, és elköszönhettél tőle?

Igen, rossz nézni, ahogy szenved, és nem tehetsz érte semmit. Rossz, ha már nem ismer meg és félrebeszél. De sokkal rosszabb lesz, ha nem teszel meg mindent annak érdekében, hogy ott legyél mellette, később harcolva a lelkiismeretteddel.

Hiszek abban, hogy minden emberben rejtőzik olyan titkos tartalék, amelyet nem ismer magában, és szükség idején ebből bátorságot meríthet. Sőt, olyan emberi szeretet is, ami mindent legyőz.

Persze, senki élete ne menjen rá a látogatásokra. De sok minden hidd el, megvárhat. A szeretted a kórházban lehet, hogy már nem. Szó sincs arról, hogy add fel teljesen az életedet, vagy belebetegedj te is abba, hogy ő szenved. De ne menekülj el! Talán ő is ápolt, mikor beteg voltál, vagy ott volt, mikor éppen megszületted. Az a legkevesebb, hogy elkíséred az utolsó útjára, ha teheted. Ha van benned elég lelki erő, kérlek, maradj a haldokló szeretted mellett.

„Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.” (Ézs.40,29)

Három hatalom egy kézben

Minden nép hatalma azon a három alapon nyugszik, amelyet Ézsaiás prófétaól idéztünk. Az uralkodónak kell bírói, törvényhozói és a törvényt végrehajtó hatalmának lennie. Az emberek azonban hajlamosak arra, hogy visszaéljenek azal a hatalommal, amelyet rájuk bízta, ezért annak az országnak van egészséges egyensúlyban a kormányzata, amelyben ezt a három hatalmat más és más területek illetve személyek gyakorolják.

Amikor majd megjelenik az Úr, hogy átvegye az Uralmat népe, Izrael felett - miután ez a nép már súlyos próbatételeket élt át -, Ő teljesen egyedül gyakorolja ezt a háromféle hatalmat, mégpedig feddhetetlenül, és kizárólag alattvalóinak javára.

Mi, keresztyének is nézhetjük az Urat, ebből a három szempontból. Ő maga volt a törvényadó, és a „ Hegyi beszédben” kihirdette a mennyek országának legfontosabb alapelveit. (Mt 5-7). Ezt még számos alkalommal további tanítással

egésztette ki. Jelenleg a mennyből gyakorolja felettünk, megváltottai felett, végrehajtó hatalmát. Mégpedig oly módon, hogy minden egyes hívóval külön - külön, a maga uralkodói célja szerint foglalkozik (Gal 6-7). Örülhetünk, hogy mindezt irgalommal gyakorolja, és mindig az egyes hívó javára. De ne feledjük, hogy az Úr figyelmét nem kerüli el egyetlen gondolatunk, cselekedetünk és szavunk sem.

És egykor bíróként lép majd elénk, aki mindegyikünk életét az Ő világosságának a fényében mutatja be, és az Ő értékelése szerint jutalmazza. (2 Kor 5,10).

Legyen szívünk legfőbb kívánsága, hogy az Úr ama napon ezt mondhassa nekünk:

„Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután...”(Mt 25,21).

Testvéri szeretettel
küldöm H.N. írásából:
László Ilona presbiter

Túrmezei Erzsébet Kenyérnek jöttél

Kenyérnek jöttél éhező világba, világosságnak sötét éjszakába, fényes hajnalnak, örök ragyogásnak, vak zűrzavarban bizonyos tanácsnak. Jöttél útnak, igazságnak, életnek, s kicsiny gyermekként fektettek, Jézus, Jézus!

Mért sinylődnénk hát éhezve, szegényen, mért tévelyegnénk világtalan éjben tanácstalanul és halálra váltan és úttalanul a hazug világban, amikor benned mindent megnyerhetünk, kis jászlad elé oda térdelhetünk, Jézus, Jézus!

BIZONYSÁG ÉTEL

„Aki Benne bízik
az meg nem szégyenül.” [Zsolt.25,3]

Egy alkalommal Isten megszólított napi csendességem alatt. Azt mondta: „Adok még neked örököszt”. Első reakcióm teljes ellenállás volt. Akkor már a második gyermekem 5 hónapos volt. Igen friss volt a nehéz szülés utáni élményem. Rádásul a szívemmel gondok vannak. Isten a lelkemre beszélt: Bízzak benne. Választottam imádságban és kértem hogyha lehet várjon ezzel a gyermek áldással úgy 5 évet.

Isten jóságos és türelmes. Jóváhagyta a kérésemet. Tudja a mi formáltatásunkat, ismeri gyengeségeinket. Eltelt az 5 év és megpróbált az Úr 2 alkalommal is. Nem tudtam igent mondani továbbra sem egy újabb gyermek jöttére. Sokat betegeskedtem. De az Úr elvégezte bennem, hogy bízzak benne. Most már örömmel ki tudtam mondani, hogy legyen nékem a te akaratod szerint. Éreztem ahogy Isten erőt önt belém. Ez egy

csoda volt, ahogy felül emelkedhettem minden emberi félelmen és elgondoláson. Uram beteljesítette ígérését: „Adok még neked örököszt”. Harmadik fiammal a terhesség megállapítása után, meg kellett küzdenem a kardiológussal. Mindenáron azt szorgalmazta, hogy csináltassak abortuszt, mert a szívem nem fogja kibírni a harmadik szülést. Hallgattam tőle eleget. Viszont hittem, hogyha örököszt kapok akkor meg fogom tudni szülni a gyermeket. Isten gondunkat fogja viselni, hiszem Ő mondta: Bízzál. Nem hallgattam senkire. Betöltöttem a harmadik hónapot így már nem csinálhattak abortuszt. Megkönnyebbültem. A kardiológus rám förmedt. „Na jó de akkor császárszár lesz!” Nagyon beteg voltam, sokféle baj jött ki a terhesség alatt. A szívem is jelezte nem tetszését. 28 hetesen kinyílt a méhszáj, kórházba kellett volna feküdni, de az otthon lévő két gyermek miatt ezt nem tehettem meg. Isten végig a karjain hordozott. A szülés bekövetkeztével igen nagy volt a riadalom a kórházban. Mi lesz most! Nagy csörgés-csattogás az eszközökkel, oxigén palack stb. Nem tudták eldönteni, hogy legyen-e császárszár. -Vártak- Isten irányította a folyamatot. Semmi zavar nem volt a szívemmel, teljesen normálisan működött. 3 és fél óra alatt túl voltunk az egészen. Megszületett egy gyönyörű dús hajú, kék szemű 3,90 dkg-os egészséges kicsi fiú. Istennek kimondhatatlan hála és dicsőség, hogy megtartott mindkettőnket.

Az Ő szava igaz, Ő hűséges. Ha Ő eltervez valamit akkor véghez is viszi. Ígéretei beteljesednek bárhogy is ellenkezik a gonosz.

Tanévnyitó istentisztelet 2023 – A magvető

A föld szeretete drága szüleim példáján ivódott belém. Minden tavaszon láttam a felcsillanó fényt a szemükben amikor ott álltunk egy bevetésre váró földdarab vagy éppen a kiskert előtt. Vajon a magok optimális csapadékot kapnak idén? Megfelelő lesz a hőmérséklet, elég tápanyagdús a föld? A kártevők túlélték a telet? Aztán kimentünk vetni és vártuk az eredményt. Mindig nagy volt az öröm, ha egy-egy kis növény végre kidugta a „fejét” a földből és szárba szökken. Amikor zöldre fordult a határ. Amikor lengette a szél az aranyló búzatengert.

Sok minden szükséges földi értelem-ben ahhoz, hogy bő termés legyen, de a legfontosabb az Isten áldása. Áldás nélkül nincs élet. Végsősoron az Úr adja a növekedést. Úgy gondolom életünk minden területére igaz ez. Édesapám sokszor mondja, egy-egy munkás nap után a föld szélén, hogy a jó Atyám idén is megáldotta a munkánkat, hála neki mindenért. Jézus is tanította egykor a sokaságot egy Magvetőről, aki kiment vetni. A kor szokása szerint és kombájn híján a magot vető ember egy vállára vett erszényből szórta a földre a vetnivalót. A föld nem volt úgy előmunkálva, mint napjainkban. Így fordulhatott elő, hogy egyes magok útfélre, egyesek sziklák és

tövisek, egyesek pedig jó földbe hullottak. „Íme, kiment a magvető vetni, és vetés közben néhány mag az útfélre esett, aztán jöttek a madarak, és felkapkodták. Mások sziklás helyre estek, ahol kevés volt a föld, és azonnal kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben; de amikor a nap felkelt, megperzselődtek, és mivel nem volt gyökerük, kiszáradtak. Mások tövisek közé estek, és amikor a tövisek megnőttek, megfojtották őket. A többi pedig jó földbe esett, és termést hozott: az egyik százannyit, a másik hatvanannyit, a harmadik harmincannyit.” Mt 13, 4-8

2023. szeptember 17-én vasárnap Tanévnyitó istentiszteletre hívtuk a gyülekezetet. Közöttünk szolgált dicsőítéssel Csaholczi Gusztáv és a felesége Éva. Az ő életük is magvetés lehet sokak életében, hiszen énekeiken keresztül hintik az Ige magját a szívekbe.

Minden új tanév kezdetén lehet a reménysége a pedagógusoknak, hitoktatóknak, hogy a tanítás, a hitoktatás egy magvetés. Még nem látjuk mit rejt a föld, de bízhatunk Teremtő Urunkban, hogy a megfelelő időben bőséges termést hoz. A mi dolgunk a vetés az Uré az aratás.

„Akinék van füle, hallja!”

LHJ

Baba-Mama

Szerda van... pörög a nap egyik dolog halad a másik után és mire észbe kapok már 10.05 van... ooops... megint késésben vagyok. Gyorsan összekapom a kicsi lányt és magamat is és irány a baba-mama...

A lépcsőn felérve az kedves ismerős arcok várnak és a megszokott helyszínen. Cipőhúzás közben egy „Bocsánat a késésért!” még elhangzik, és Márti kedves mosolya a válasz rá... „Innen nem lehet elkésni...” (nekünk azért szokott sikerülni...) és önkénytelenül is visszamosolyog az ember és meg is nyugszik...

Szerintem többeknek ismerős ez a kép és ez a helyzet... Klisének tűnhet, hogy rohanó világban élünk, de azt gondolom nagyon is igaz, hisz mindenki igyekszik minél több mindent belesűriteni a napba, mindenképpen sok a feladat (munka, család, hétköznapi élet) és sok olyan dolog van, ami figyelmet vagy időt igényel és persze akad olyan is ami inkább elrabolja ezt a két dolgot.

A baba-mama kör egyik nagy csodája hogy ott egy kicsit meg lehet pihenni mamaként és babaként egyaránt. Meg lehet élni a közösség örömét és áldást egymás és egy csésze kávé társaságában, hiszen jó együtt énekelni az anyukákkal és a babákkal, a nagyobb gyerkőcök nem egyszer maguk választanak, vagy kérnek énekeket és így átadják a következő generációnak a kedvenc énekeket. Ugyanúgy jó beszélgetni is, hiszen az adott napi ige vagy éppen a téma mindig jó lehetőséget

kínál arra, hogy megosszuk a gondolatainkat és ezáltal szélesedjen a látókörünk, vagy éppen elgondolkozzunk, vagy hitbéli élménnyel, például gazdagodjunk. Az is olyan jó, hogy az abszolút hétköznapi problémáktól pl. Hol veszel cipőt a gyerekeknek? egészen a Te mit csinálsz akkor...?-on keresztül bármiről lehet és tudunk beszélgetni, és lehet ötletet meríteni, illetve egy kicsit megnyugtatóan hat az is hogy másnak is van hasonló gondja. A digitális világban jó az hogy van egy keresztény tér ahol személyes találkozásra van lehetőség, ami az anyukákra üdítően hat, hiszen egészen más élőben és beszélgetve... a gyerekeknek meg fontos, hiszen a szakemberek szerint a nagyon kicsik nem játszanak együtt, csak egymás mellett, ami igaz is, de akkor is látják a példát, látják egymást és igenis formálja a kis személyiségüket a közös éneklés, imádság, az hogy add oda, kérd el, engedd meg a másoknak is, figyelj a kicsire, stb.

Szerintem nem lehetünk elég hálásak azért, hogy van egy ilyen lehetőségünk a gyülekezetben. A baba-mama létből kifolyólag a létszám is változik és a résztvevők is, hiszen újak csatlakoznak, mások pedig kilépnek a körből hiszen megkezd a gyerkőc valamelyik köznevelési intézményt. Sok esetben azonban nagyon szívesen visszalátogatnak a nagyobbak is iskola szünet apropóján.

dr. Ráczné Jaross Judit

Könyvajánló

Bementem a könyvtárba, és kerestem egy olyan könyvet ami közelebb vezet a mennyország megismeréséhez. Meg is találtam, és mint kiderült ez egy világhírű és egyben IGAZ történet, aminek a címe; Igazából mennyország.

A könyv borítóján szereplő mondat mellett, hogy megfogott, a könyv történetét is leírja röviden.

„Egy kisfiú megdöbbenő története a mennyországba tett utazásáról és csodálatos visszatéréséről.”

Ajánlom ezt a könyvet minden korosztálynak, hiszen a történet elgondolkodtató és mély kérdésekre választ adó. Ha felkeltette az érdeklődésedet, mindenképpen olvasd el, mert megéri.

Földi Viki

„Seregek Istene, újíts meg bennünket.” [Zsolt. 80,8]

Adventi hitmélyítő hét

november 28. - december 3. között
vendég igehirdetők szolgálatával.

Advent első vasárnapján istentisztelet úrvacsorai közösséggel.

Anyakönyvi adatok (2023. augusztus 12. - október 25.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Lente Zoé Vera, Majoros Natália, Sárközi Fruzsina és Szász Izabella Mária.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

Házasságkötésére Isten áldását kérte:

Potyók Dávid Áron és Vass Regina Bettina.

Áldásokban gazdag családi életet kívánunk!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Turi Sándorné Kovács Ilona (85), Balla Gyula (71), Szabó Vince (53), Dr. Szabóné Tamás Katalin Judit (72), Kiss Sándor László (76), Sándor István (71), Lakatos-Balogh László Lóránt (35), Gyöngyösi József (76), Sipos Sándorné Gyöngyösi Zsuzsanna (81), Kiss Zoltánné Darab Márta (88), Iván Gyuláné Kárai Erzsébet (86) és Nagy István (88) elhunyt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Debrecen-Csapókerti Református Egyházközség Választási Tisztújító Egyházközségi Közgyűlés eredménye

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel...” Zsoltárok 100,2

Kedves Testvérek!

Isten iránti hálával számolunk be a 2023. október 15-i egyházközségi tisztújító választói közgyűlés eredményéről.

Presbiterek: Ágoston Imre, Bányai Mária, Benedek Barna, Bulyáki László, Földesi Viktor, Földi Balázs, Hajdu Gyuláné, Kiss Attiláné, Kocsis Sándorné, Kompár Ferencné, Dr. Lőcsey Lajosné, Potyók Áron, Szabó Máté, Dr. Tóth Anna, Tóth Mária Viola és Vécseiné Dóka Melinda, pótpresbiterek: Bodnár Eszter, Gombár Ferenc és Szegedi Kálmán.

Főgondnok: Kocsis Sándorné, főgondnok helyettesek: Potyók Áron és Vécseiné Dóka Melinda.

Az új presbitérium megbízatása 2024. január 1-től 6 évre szól. Isten áldása legyen a presbitérium valamennyi Tagjának Életén és szolgálatán!

A Választási Bizottság

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30-tól imaközösség az istentisztelet
áldásáért a gyülekezeti házban
9.45-től énektanítás a templomban
10.00 órától istentisztelet a templomban
Az istentisztelettel párhuzamosan
vasárnapi óvoda és iskola
15.00 órától istentisztelet Domboson
17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd

17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00-tól Baba-mama kör
10.30-tól bibliaóra
az Idősek Napközi Otthonában
15.00 órától bibliaóra Domboson
17.30 órától minden hónap
első szerda estéjén presbiteri bibliaóra

Csütörtök

9.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
– Kertészkedés
14.00 órától Tevékeny Kezek Szeretetkör
– Csigakészítés
17.00 órától Énekkari próba
18.00 órától kéthetente
felnőttként konfirmáltak bibliaköre

Péntek

17.00 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap
második szombatján Férfi Bibliakör
15.00 órától minden hónap
harmadik szombatján Női Bibliakör

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Különszám • Példányszám: 230
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen